

Waarom Christenen zich aan de Wet moeten houden (deel 68)

De Shabbat

29 Mei 2024

De volgende tekst is een bericht van Corner Fringe Ministries dat werd gepresenteerd door Daniel Joseph. De originele presentatie is te bekijken op:

<https://www.cornerfringe.com/media/qkqbzd2/part-68-the-sabbath>

*Delen van dit document zijn bewerkt uit de videoboodschap om een uitgebreid, geschreven document beter te presenteren. Er is speciale aandacht besteed aan het behoud van de oorspronkelijke context, maar dit document is niet woordelijk. Bijbelverzen staan in de rode tekst met andere citaten in blauw. Daarom wordt aanbevolen om dit document in kleur af te drukken. De Hebreeuwse woorden worden over het algemeen vergezeld van het getranslitererde, Engelse woord. In de meeste gevallen moet het Hebreeuws van rechts naar links worden gelezen.

Welkom allemaal bij aflevering 68 van onze serie *Waarom Christenen zich aan de Wet moeten houden*.

In onze laatste aflevering eindigden we met het kijken naar de verwachtingen die Jakobus had ten aanzien van de heidenen die zich in geloof tot God keerden. De verwachting was dat heidenen de Wet zouden volgen. En niet zomaar op een willekeurige dag, maar op de shabbat zouden zij de Wet volgen. Dat is de dag die God Zelf heeft apart gezet van de rest van de week voor Zijn kinderen om Hem na te streven, om Hem te zoeken.

Het is een samenkomst. God roept deze heilige bijeenkomst op om voor Hem te komen, zodat Hij tot hen kan spreken en dat doet Hij, door Zijn woord, door Zijn Wet. Dus, de shabbat is ongelooflijk mooi en bijzonder. Hoe komt het toch, dat beide verwachtingen die Jakobus heeft over de heidenen, dat zij de Wet op de shabbat zouden naleven, hoe komt het dat deze dingen vrijwel afwezig zijn in het Christelijke verhaal van vandaag? Sterker nog, wanneer ik zeg afwezig, is dat een eufemisme, er wordt er eigenlijk tegen gesproken.

Toen ik opgroeide en in mijn vroege twintiger jaren kwam, begon ik de HEER na te volgen op een manier zoals ik Hem nog nooit in mijn leven had gevolgd. En terwijl ik dit woord herhaaldelijk las, kan ik u zeggen dat ik, zelfs in mijn eigen context, mijzelf afvroeg: "Wat is er aan de hand met de shabbat? Ik zie dat het de zevende dag is en nu vieren we zondag. Zijn er dan twee shabbaten? Ik weet dat we zondag heilig en gewijd beschouwen, en ik begrijp het concept van de opstanding, zijn er dan twee shabbaten? Hebben we een zevende-dag's shabbat en een eerste-dag's shabbat? Wat gebeurt hier?"

Hier is het interessante ervan. u kunt aan vijf verschillende mensen deze vraag stellen. En het is heel goed mogelijk dat u vijf verschillende antwoorden krijgt. Voor sommigen zal het antwoord

zijn dat Jezus de shabbat heeft veranderd. “Ja, we houden de zevende-dag’s shabbat niet omdat Hij het heeft veranderd vanwege Zijn opstanding.” Anderen zullen u vertellen dat Jezus de shabbat aan het kruis genageld heeft. Het bestaat niet. We vieren nu alleen nog de Dag van de Opstanding, de eerste dag van de week; de shabbat is aan het kruis genageld.” Anderen zullen u echter zeggen: “Wacht even, stop, de shabbat bestaat nog steeds, maar het is niet voor de Christenen. Het is Joods, dat is voor de Joden. Zondag is voor Christenen; zaterdag is voor Joden.” Weer anderen zullen zeggen: “Weet u wat, we worden er niet toe verplicht in het Nieuwe Testament. We houden de andere negen van de 10 geboden, maar we zullen het vierde gebod niet houden omdat het niet expliciet wordt opgedragen in het Nieuwe Testament.”

Welnu, hoewel dat een verschrikkelijk argument is, omdat het niet waar is, laat me dit zeggen. De shabbat komt in het Nieuwe Testament per pagina vaker voor dan in het Oude. Er wordt meer over gesproken in het Nieuwe Testament. Sterker nog, als u de evangeliën leest, ziet u zelfs in het boek Handelingen hoe diepgeworteld en ingebed de naleving van de shabbat in hun leven is. Het is een belangrijk onderdeel van hun levensstijl. Dus, wanneer u kijkt naar hoe diep het werkelijk is ingebed in hun manier van leven en hoe diep het is ingebed in het Nieuwe Testament, moet u zich afvragen, en dat is terecht, “Wat hier aan de hand is? Als het afgeschaft is, waar is dan de schriftuurlijke onderbouwing daarvoor? Als Jezus de shabbat aan het kruis heeft genageld, oké, waar is de schriftuurlijke onderbouwing daarvoor? Als de shabbat niet voor Christenen is en alleen expliciet voor Joden, oké, waar is de schriftuurlijke onderbouwing daarvoor?”

Er is iets dat ik de wet van voortzetting noem. En dit is een bijzonder belangrijk principe. Nu zult u die titel niet specifiek in de Schrift terugvinden, maar u zult het principe wel vinden. En wat is het principe van de wet van voortdoring? Het principe is dit —

Wet van voortzetting – **Alles wat in de Wet van Mozes is uitgedrukt, blijft ongewijzigd tenzij anders vermeld in de Bijbel.** (nadruk toegevoegd).

Dit is een goed leerstellig principe dat we vandaag de dag zouden moeten naleven. Ik bedoel, er zijn zaken die we al in deze reeks hebben behandeld. Of het nu het priesterschap en de bemiddelaar is, de verandering van locatie van de Wet; al die dingen waar we het over hebben gehad worden in aanmerking genomen. Maar als we geen verslag kunnen vinden, als we geen schriftuurlijke steun kunnen vinden voor een verandering, dan blijft het staan; wat uw onderwerp ook is, welk gebod u ook bespreekt.

In onze situatie is het de shabbat en ik kan u vertellen dat er nergens in de Schrift gezag is voor het overdragen van de heiligheid van zaterdag naar zondag. Er is geen schriftuurlijk gezag om te zeggen dat Jezus het aan het kruis heeft genageld of dat het expliciet voor de fysieke Jood is, en niet voor de heidenen die door geloof in de Boom van Israël zijn ingeënt. Daar is geen schriftuurlijk gezag voor; eigenlijk is het precies het tegenovergestelde.

Dat gezegd hebbende, wil ik dieper op deze discussie ingaan. Het zal ons een paar afleveringen kosten om dit helemaal door te nemen. Maar dit is zo belangrijk, van zo groot belang voor de

discussie over de Wet, dat we er even wat tijd aan moeten besteden. Dus wil ik vandaag beginnen door u mee te nemen naar Genesis hoofdstuk 2, vers 3. We lezen het volgende —

Genesis 2:3 – ³ En God zegende de zevende dag en heiligde die, **want daarop rustte Hij van al Zijn werk, dat God schiep door het te maken** (nadruk toegevoegd).

En hier heeft u echt het hoogtepunt van de hele schepping. Dit is de zevende dag. En wat doet God? Hij zegent het en hij heiligt het. Nu, is dit niet interessant? De shabbat gaat vooraf aan de berg Sinaï. Lang, lang voordat de HEER de Wet formeel aan Israël geeft, legt Hij de shabbat al in de schepping zelf vast. Het eerste wat de mens ooit ervoer, bedenk dat de mens op de zesde dag werd geschapen. Het eerste wat de mens ervaart is de shabbat. Dat vind ik een prachtige gedachte.

Ik wil nu naar het Boek Ezechiël gaan, omdat er iets wordt gezegd dat u zult helpen de shabbat te waarderen en wat het voor de HEER betekent. U moet dit bekijken. Het staat in hoofdstuk 20, vers 19. —

Ezechiël 20:19-20 – ¹⁹ Ik ben de HEERE, uw God: ga in Mijn verordeningen, **neem Mijn bepalingen in acht en houd die.** ²⁰ **Heilig Mijn sabbatten, zodat ze tot een teken zijn tussen Mij en u, zodat u weet dat Ik, de HEERE, uw God ben** (nadruk toegevoegd).

Ze zullen een teken zijn, oké? De sabbatten dienden geheiligd te worden. Bij het heiligen ervan dienen ze, net zoals in het Hebreeuws, als een *oth* (אֹת). En deze term, een teken, wordt gebruikt met betrekking tot de regenboog. Het wordt gebruikt met betrekking tot het teken van besnijdenis. Het wordt gebruikt met betrekking tot de hemellichamen die God ons heeft gegeven, de sterren. Deze zijn *othot* (אֹתוֹת). Dit zijn tekenen aan de hemel. En zo is de shabbat letterlijk een teken. Het wordt ook vertaald wanneer u kijkt naar het Hebreeuwse *oth* (אֹת) als een teken. Het is een teken; een markering tussen God en ons dat wat? Dat wij kunnen weten, dat wij kunnen belijden, dat wij kunnen verklaren, dat wij kunnen erkennen, dat wij kunnen onderhouden, dat Hij onze God is. De schepper van hemel en aarde. Onze naleving van de shabbat is een verklaring. Wij geloven dat God de hemel en de aarde heeft geschapen, en dat Hij Zelf rustte op de zevende dag.

In Leviticus 29 staat: **קְדוּשִׁים תְּהִיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם** – *Kadoshim tihyu ki kadosh ani Adonai eloheichem.*

Leviticus 19:2 – ² **Spreek tot heel de gemeenschap van de Israëlieten, en zeg tegen hen: Heilig moet u zijn, want Ik, de HEERE, uw God, ben heilig** (nadruk toegevoegd).

We zijn geroepen om heilig te zijn. We zijn geroepen om Zijn voorbeeld te volgen. En interessant genoeg, het allereerst dat direct na Leviticus 19:2 komt, is vers 3 dat het volgende zegt –

Leviticus 19:3 – ³ **Ieder moet ontzag hebben voor zijn moeder en zijn vader, Oh, en Mijn sabbatten in acht nemen. Ik ben de HEERE, uw God** (nadruk toegevoegd).

Het hele concept is gecentreerd rond heiligheid. **השתחוּ לַיהוָה בְּהַדְרַת-קֹדֶשׁ – Histachavuh l'YaHWeH b'hadrat kodesh.** Worship the LORD in the beauty of holiness.

Wanneer God aan heiligheid denkt, dan denkt Hij aan Zijn shabbat. Hij denkt aan wat Hij deed; Dat God, als Hij terugzag op Zijn schepping en alles wat Hij had gedaan goed was, uitrustte van Zijn werk. De diepgang van dit onderwerp zal u sprakeloos maken. Wanneer we het vanuit God' s perspectief bekijken, wat het voor God betekent en wat het voor ons zou moeten betekenen, verandert het alles. U weet dat de sabbat van het allereerste begin is ingesteld en ik zal u dit vertellen, het brengt ons helemaal naar de eeuwigheid.

Jesaja 66: 22-23 — ²² **Want zoals de nieuwe hemel en de nieuwe aarde die Ik ga maken, voor Mijn aangezicht zullen blijven staan, spreekt de HEERE, zo zullen ook uw nageslacht en uw naam blijven staan.** ²³ **En het zal geschieden dat van nieuwe maan tot nieuwe maan en van shabbat tot shabbat alle vlees zal komen om zich neer te buigen voor Mijn aangezicht, zegt de HEERE** (nadruk toegevoegd).

Ziet u, het is eeuwig, naar de eeuwigheid, de shabbat en de legitimiteit, relevantie en geldigheid ervan is ongebroken. Van de schepping tot in de eeuwigheid, ongebroken. Daarom is het zo belangrijk om naar dit onderwerp te kijken, dat eigenlijk begint met *zachor* (זָכוֹר), hetgeen betekent, “herinnert u.” Het 4e Gebod is het enige gebod in alle 10 Geboden dat begint met herinner de shabbat, houd hem heilig. Is het niet interessant dat dit het enige gebod is dat we zijn vergeten?

Blijf op de hoogte, we pakken het weer op hier. De HEER zegene u en behoede u